

//Издательство ФГАОУ ВПО Казанский (Приволжский) федеральный университет, 2013. – 187 с.

2 Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Статистичний збірник [Текст]. Державна служба статистики України. – К., 2015. – 255 с.

3 Мазур, І. Комерціалізація наукових розробок як фактор конкурентного розвитку підприємництва [Електронний ресурс]/ І. Мазур // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2013. – №148. – Режим доступу:

http://papers.univ.kiev.ua/ekonomika/articles/Commercialization_

4 Дикань, В. Л. Концепція інноваційного розвитку економіки України [Текст]/ В. Л. Дикань // Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник науково-практичних статей. – Харків: УкрДАЗТ. – 2015. - № 52. - С.9-20.

5 Егоров, И. Ю. Инновационная Украина - 2020: основные положения национального доклада [Текст] / И. Ю. Егоров // Экономика Украины. – 2015. – №9. – С. 4-18.

6 Федоров, М. В. Пентаспираль – концепция производства знаний в инновационной экономике [Текст]/ М. В. Федоров, Э. В. Пешина // Управление. – 2012. – № 334 – С. 4-12.

УДК 658.168

ОЦІНКА ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕОРГАНІЗОВАНИХ ШЛЯХОМ ЗЛИТТЯ ТА ПОГЛИНАННЯ

Прудіус Ю.С., асистент (УкрДУЗТ)

В умовах нестачі інвестиційних ресурсів, посилення конкуренції та низької інвестиційної привабливості України, для суб'єктів господарювання участь в інтеграційних процесах на ринку злиття та поглинання є можливістю забезпечити не лише безперервне функціонування власного бізнесу, вийти на якісно новий рівень розвитку, а також підтримати економічне зростання держави в цілому.

Комплексним критерієм сталого розвитку будь – якого підприємства є його ринкова вартість, оскільки саме цей показник відображає сукупну характеристику фінансових показників діяльності підприємства та забезпечує інтереси різних учасників ринкових відносин. Тому

вартісна оцінка підприємства, у тому числі інтегрованого, повинна стати невід'ємним інструментом управління власністю. У зв'язку із цим особливого значення набуває розробка процедур оцінки вартості підприємств при злиттях та поглинаннях.

Питання оцінки вартості підприємств при злиттях та поглинаннях вирішувалися в наукових працях зарубіжних і вітчизняних вчених. Але, незважаючи на різноплановість і глибину проведених досліджень, все ж таки існує потреба у розробці напрямів удосконалення оцінки вартості підприємств, реорганізованих шляхом злиття та поглинання, з метою підвищення достовірності фінансових прогнозів розвитку інтегрованого підприємства.

На основі власних досліджень «злиття» - це процес добровільного об'єднання двох або більше акціонерних товариств через процедуру реорганізації, у результаті якого новостворене акціонерне товариство є правонаступником, якому згідно з передавальним актом передається майно, права та обов'язки всіх учасників злиття з одночасним їх припиненням, та конвертацією акцій товариства – право попередника.

В вітчизняному законодавстві термін «поглинання» не вживається, а замість нього присутня дефініція «приєднання». Фактично під приєднанням слід розуміти встановлення контролю компанією – покупцем над компанією метою шляхом придбання контрольного пакету акцій компанії – мети.

У ході планування угод по злиттю чи поглинанню оцінку вартості підприємства можливо розрахувати традиційними підходами: прибутковий, майновий та порівняльний.

Виявлено, що перевагами прибуткового підходу є глибина і детальність розрахунків. З його допомогою можливе проведення оцінки бізнесу навіть при наявності нестабільних фінансових потоків. Для досягнення найкращих результатів при розрахунку моделюються особливі варіанти надходження коштів. Однак, враховуючи існуючі складнощі в економіці України, можливість використання доходного підходу для встановлення справедливої оцінки підприємства, все ж таки, практично виключається. В умовах фінансової кризи ринкова кон'юнктура є погано прогнозованою, відсутні достовірні узагальнені галузеві фінансові показники, що тягне за собою складність прогнозування майбутніх результатів діяльності підприємства.

Майновий підхід, на нашу думку, не є

досконалим, оскільки на практиці, при розрахунку вартості підприємств нерідко баланс організації не містить у собі інформації про більшу частину капіталу підприємства, у тому числі інтелектуального. У результаті чого вартість підприємства істотно занижена та використання майнового підходу стає недоцільним. До того ж серйозним недоліком, на нашу думку, є те, що в розрахунках не присутні очікувані майбутні результати використання об'єкта оцінки.

Порівняльний підхід, є найменш ефективним, оскільки суть цього підходу полягає у порівнянні підприємства – учасника угоди М&А з аналогічними підприємствами. Ринкова вартість і окремі параметри діяльності яких треба порівняти з параметрами об'єкта оцінки частіше невідомі або приховані.

Список використаних джерел

1. Д.А. Ендовицкий, Экономический анализ слияний / поглощений компаний/ Д. А. Ендовицкий, В.Е. Соболева. – М.: КНОРУС, 2010. – 341 с.

2. Зайцева І. Ю. Організаційно-економічні підходи до захисту підприємств автотранспорту від недружніх поглинань [Текст]: дис. ... канд. екон. наук/ І. Ю. Зайцева – Х., 2011. – 490 с.

УДК 65.011.

ОРГАНІЗАЦІЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІКИ

Фісун К.А., д.е.н., професор (НАНГУ)

Новітні тенденції розвитку світової економіки та ускладнення глобального конкурентного середовища вимагають інтенсифікації всіх видів економічних процесів, що відбуваються як на державному рівні, так і у внутрішньому середовищі національних товаровиробників. Така інтенсифікація вимагає належної адаптації наявних механізмів управління господарюючих суб'єктів до змінених умов життєдіяльності за значної обмеженості ресурсного потенціалу кожного окремого підприємства. Якщо раніше будь-який господарюючий суб'єкт був спроможний

розробляти стратегію власного розвитку, орієнтуючись лише на наявний внутрішній потенціал, зараз така можливість нівелюється потребою здійснення ефективної організаційно-економічної взаємодії, ланцюгів створення доданої споживчої цінності. Відповідно економічна ефективність діяльності підприємств в багатьох аспектах підпорядковується їх спроможності оптимізувати відносини зі значною кількістю партнерів, що взаємодіють в рамках розширеного й інтегрованого єдиного бізнес-процесу [1]. Такі якісні зміни призводять до посилення прояву коопераційних зв'язків між підприємствами та, врешті решт, до виникнення інтегрованих суб'єктів господарювання (ІСГ).

Вирішення нагальної потреби формування й розробки механізмів управління ІСГ значною мірою ускладнюється такими особливостями національної економічної та освітньо-наукової систем, як не повною мірою законодавча урегульованість інтеграційних відносин, щодо наявності значно більшої кількості й форм об'єднань підприємств, ні визначено у законодавстві, брак належного теоретико-нормативного підґрунтя, яке б регулювало співпрацю в неформальних чи «м'яких» інтеграційних утвореннях.

Послідовний перехід до високорозвиненої соціально орієнтованої ринкової економіки інтенсивного типу викликає радикальні зміни в стратегії управління і плануванні діяльності підприємств усіх форм власності [2]. В умовах поширення процесів глобалізації активно використовуються методи стратегічного менеджменту, що орієнтують підприємство на довгострокове перебування на ринках, підвищення ефективності господарювання та повне використання власного потенціалу. Разом з тим виявилися такі особливості ринку, як частота та непередбачуваність змін попиту, виникнення нових потреб та видів продукції, що скорочують довжину життєвого циклу товарів і час реагування на зміни ринкового середовища, викликають високий ступінь ризику не реалізації товарів, а тому – не виправдане нагромадження запасів і зростання витрат. Через це зростають вимоги до управління виробничою та обслуговуючою системами, виникає потреба в структурах, що ефективно та з найменшими витратами здійснювали б управління матеріальними та пов'язаними з ними логічними потоками й задовольняли вимоги кінцевих споживачів. Одним з можливих шляхів